

Publicerad 2022-12-23 11:10 av Black raven

Sagolik drömfångare

Utmattningens nötta skal.

Inlindad i sömnens vyssjande kokong.

Nu mer sliten än den mest sönderlästa bok.

Men ändå jag älskar till tonerna av dina ord
som av diktform.

Smeker mig såsom aldrig havet gjorde.

Ser mig som aldrig stjärnorna gör.

Trotsar mitt inre regn.

Ändå snöflingor runt mig yr.

Lutar mig tillbaka och känner.

Dig.

Blundar och låter dina ord omsluta mig.

Ler i mörkret.

Närmar mig både längtan och ännu mer längtan.

Kan nästan röra vid dig.

När diktens bläck tagit slut.

Orden ännu finns.

Jag söker mig närmre.

Närmre än riktigt nära.

Stunder som denna.

Bevarade i hjärtat.

Varje solnedgång.

Varje månsken.

Ibland tystnar jag.

Mest för att beröras.

Att känna ännu mer.

Staden under oss darrar.

Magnolian glittrar.

Men inte som dina ögon.

Där tindrar vishetens årsringar.

Var dag. Var natt.

Speglar mig i din själ.

Så naket. Så sant.

Vill stanna till.

Vill stoppa tiden.

Som den var.

Just då.

Just nu.

Forever.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Black raven med Poeter.se id #97486 innehar upphovsrätten